

Ινστιτούτο Φιλοσοφικών Ερευνών

www.philosophical-research.org

Απόστολος Πιερρής

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΚΥΚΛΟΣ ΛΕ'

Συναντήσεις Πατρών

19η

11 Μαΐου 2023

**Πέμπτη 11 Μαΐου, 8.30 μ.μ., στο Μέγαρο Λόγου και
Τέχνης, Αίθουσα Διαλέξεων, 2^{ος} όροφος, Πλατεία
Γεωργίου Α'.**

Για μια ακόμη τελευταία φορά θα ενδιατρίψουμε στην θεματική που ξεινώνοντας από την διερεύνηση του αιτίου της αποτυχίας της αθηναϊκής επιτυχίας στον Χρυσόν αιώνα, του λόγου της υστέρησης του «Θαύματος» (το οποίο έδειχνε να συζευγνύει αρμονικά την ιδέα της τελειότητας κατά το Δωρικό πνεύμα και την αποτελεσματική οργάνωση της διαχείρισης και μέριμνας των αναγκών του χρόνου), -

προχωρεί στην εξέταση της γενικώτερης διαχρονικής αδυναμίας του Ελληνισμού να χειρισθεί με ευστάθεια και επιτυχία την μέριμνα του χρόνου (κοινωνική, οικονομική, πολιτική αποτελεσματική συστηματοποίηση), --

για να καταλήξει στον κοινό ιδιοχαρακτήρα του Κλασσικού, της Ορθοδοξίας και της δημοτικής Παράδοσης.

[Συμβουλευθείτε το κείμενο που κυκλοφόρησα για την προηγούμενη ομιλία μου].

Έγγραφα: «Ο Πίνδαρος αποτελεί το πνευματικό ευαγγέλιο της Δωρικής ουσίας του κλασσικού Ελληνισμού. Γι αυτό θα το συνεξετάσω με το κατά Ιωάννην».

Η τελειότητα της φύσης μας στο πρώτο, το φως και η αγάπη στο δεύτερο, συνιστούν την θέωση. Θα μελετήσουμε λατρευτικά την σχέση τους, την σχέση μεταξύ του φωτός της τελειότητας και του φωτός της άκτιστης ενέργειας του θεού. Και θα εξιχνιάσουμε το μυστήριο: το άσφαλο του τέλειου κατά Απόλλωνα και το αναμάρτητο του πιστού κατά Χριστόν.

Πολιτισμός και ιστορία του Κλασσικού Ελληνισμού ορίζονται από την σχέση προς τον Απόλλωνα. Για τον Ορθόδοξο Ελληνισμό ο καθορισμός μορφοποιεί την σχέση προς τον Χριστό. Αίνιγμα μένει η αξονική αναφορά της Δημοτικής Παράδοσης. Θα κάνουμε δοκιμή εξιχνίασης.

Η μεταφυσική βάση του όλου προβληματισμού (και η έσχατη αιτία της ανθρώπινης ταραχής περί το νόημα της ύπαρξης) βρίσκεται στο δίλημμα μεταξύ **Δυισμού και Μονισμού**. Θα το ερευνήσουμε με εστία τον Παρμενίδη.

[Δείτε τα δύο κείμενα που έστειλα την προηγούμενη φορά. Σε αυτά επικεντρώνεται η λύση του προβλήματος].

Πίνδαρος και Παρμενίδης από την μεριά του αυθεντικού Δωρικού. **Αισχύλος και Πυθαγόρας** εκ μέρους της Ιωνικοαττικής πρόσληψης. Μαζί με τον αμφιρρέποντα **Ηράκλειτο**, έχουμε πλήρη την φαντασμαγορία του «πρώιμου» κλασσικού (του αυστηρού ρυθμού στο πρώτο μισό του 5^{ου} αιώνα π. Χ.). Αποθέωσή του **ο νάος του Διός στη Ολυμπία και ο γλυπτικός του διάκοσμος**. Θα μιλήσω επ' αυτών.

Τίτλο για την διαφορετική διάσταση προσέγγισης στο νέο σεμινάριο του ίδιου προβληματισμού των τελευταίων συναντήσεών μας, προτείνω παρηλλαγμένο τον προηγούμενο:

Μονισμός και Δυισμός

Αρμονία των Όμοιων και Εναρμονισμός των Αντιθέτων.

Αιών και Χρόνος, Μορφή και Χώρος, «Τέλος» και Γίγνεσθαι,

Θεός και Μοίρα.

Θαύμα και Κόσμος:

το Φαίνεσθαι του Είναί, η Γύμνωση του Θεού

Ο Ελληνισμός στον Χρόνο: Ιδέα και Πραγματικότητα
